

[Axel Dam.]

til at give os Ret ogsaa paa mange andre Punkter, saaledes som store Dele af Vælgerbefolkningen allerede har gjort. Og det er dog til syvende og sidst Vælgerne, der bestemmer, hvor Førerne skal føre dem hen. En politisk Fører i sædvanlig Forstand er som bekendt en Mand, der spadserer ved Siden af Kolonnen, til han faar udspejdet, hvor den vil hen, og naar han saa har opdaget det, eller mener at have opdaget det, først da springer han frem i Spidsen og tager Tøten.

Opmuntret ved den Godkendelse, en Del af vore Ændringsforslag har faaet, forbeholder vi os ved anden Behandling af Finanslovsforslaget at henlede Opmærksomheden paa Ændringer, som den højtærede Finansminister har glemt at tage med eller endnu ikke er naaet til at indse Berettigelsen af.

For at sætte en harmonisk Slutning paa denne maaske lidt pebrede Tale skal jeg slutte med først at erklære min Tilfredshed med den højtærede Udenrigsministers Virke for Fredens Fremme nede i Genève og dernæst erklære, at ogsaa vi fra vor Side ønsker at yde den højtærede Statsminister vor Anerkendelse for hans Holdning i Grønlandssagen, hvor han altsaa ikke blot har alle Rigsdagspartiers Tilslutning, men hvor sikkert hele det danske Folk staar enigt bag hans kloge, mandige og besindige Ord til Nordmændene.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal udtrykte i Gaar sin Forbavselse over, at jeg havde udtalt, at Guldparitetens Afskaffelse med eet Slag havde afskaffet Landbrugskrisen. Med lidt god Villie kunde det ærede Medlem have sagt sig selv, at en saadan Udtalelse havde jeg ikke fremsat. Men det ærede Medlem havde ikke denne gode Villie, vel snarere den onde Villie til at ville benytte denne Udtalelse, som var forkert, til at skade det konservative Parti. Det ærede Medlem om det! Det ærede Medlem kan være ganske rolig, de Forudsætninger, jeg efter hans Mening har haft for at forstaa Landbrugets Vilkaar, er stadig til Stede, og de Udtalelser, jeg fremkom med i et telefonisk Interview, jeg forleden Dag var Genstand for, giver netop Udtryk derfor. At mine Udtalelser blev gengivet forkert, er der ingen, der beklager mere end jeg, og øjeblikkelig, da jeg saa dette, ringede jeg Chefen for „Berlingske

Tidende“ op og nedlagde en Protest imod den Maade, hvorpaa dette Interview var gengivet, og det blev, som det ærede Medlem maaske ved, rettet Dagen efter.

Jeg vil gerne her have Lejlighed til at gøre opmærksom paa, hvad mine Udtalelser gik ud paa, for at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal ikke skal være i Vildrede med det i Fremtiden. Jeg udtalte min Glæde over, at den Lov var blevet vedtaget her i Rigsdagen, som opgav Guldpariteten herhjemme, idet jeg sagde, at det vilde være absolut ødelæggende for det danske Landbrug, hvis den danske Krone skulde holdes i Pari og den engelske Sterling skulde falde, og saa sagde jeg udtrykkelig dette: Dersom den danske Krone følger Sterlingen og bliver tagt fast dér, hvor Sterlingen antagelig ender, med en Kurs, der ligger 20—25 pCt. under Pari, vil dette, i Forbindelse med en Nedsækning af de faste Ejendomsskatter med $\frac{2}{3}$ og Oprettelsen af en Krisefond, hvor de nu kriseramte Landmænd vil kunne faa Adgang til billige Statslaan for at komme fremad paa ny, have løst den nuværende Landbrugskrise.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem altsaa har sagt noget helt andet end det, der stod anført i „Berlingske Tidende“, og det maa jeg jo indrømme, at han har gjort, hvis hans Udtalelser faldt saaledes, at hvis det og det skete, og hvis de og de Lovforslag blev gennemført, saa laa Stillingen anderledes. Men saaledes var Udtalelserne jo ikke refereret, og Fejlen maa altsaa, efter de Udtalelser, der nu er fremsat her fra Tingets Talerstol, være Bladets.

L. D. Rasmussen: Den højtærede Finansminister har i sin Forelæggelsestale gjort saa omhyggeligt Rede for hele den finansielle Stilling for Statskassen og for den Nedgang i Bevillingerne paa Finanslovsforslaget, som Ministeriet har fundet det forsvarligt at foretage, at jeg ikke behøver at opholde mig meget ved Finanslovsforslagets Tal.

Den højtærede Finansminister udtalte efter sin Redegørelse, at han mente at have Ret til at konstatere, at Statens Finanser er i god Orden, en Udtalelse, jeg ganske kan tiltræde, og som det glæder mig, at ogsaa